

ψήλα τοῦ παρ' αὐτοῖς; ἐπισκόπου καὶ ὅπως
ὑστερὸν κατὰ Ρωμαίων κινηθέντες, Οὐάλεν-
τζ ἢ Αντιοχείας εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν εἶλκυσαν.

736.

ΜΘ'. Περὶ τοῦ ἐλέγχου Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ τῆς
ἐνστάσεως Τερεντίου, Τραϊανοῦ, καὶ ἔτερων
στρατηγῶν πρὸς Οὐάλεντα καὶ ὡς τῶν
Γότθων τὸν Θράκην ληζομένων, πρὸς τῶν
πολιτῶν οὗτος ἐλοιδορεῖτο.

741.

Ν'. Περὶ τῆς τοῦ ἀγίου Ισακανίου τοῦ Μοναχοῦ
παρήρσιας καὶ ὡς συμβαλῶν τοῖς Γότθοις
Οὐάλην; περίου τὴν Ανδριανοῦ, καὶ ἐν δω-
ματιώ καταφυγῶν χόρτον ἔχοντι, διερθά-
ρη παρὰ τῶν πολεμίων, δαπάνη γενόμενος
τῷ πυρί.

744.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

Α'. Περὶ τῆς βισιλείας Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ τοῦ νέου, καὶ ὡς κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς
καὶ Θεοδόσιον τὸν μέγαν προσίεντο.

748.

Β'. Τίνες τηνικαῦτα τῶν μεγάλων πόλεων τὰς
ἱερὰς ἡνίας διεχειρίζοντο· καὶ περὶ τῶν Μα-
κεδονιανῶν ὡς αὖθις τὴν καθόλου Ἐκκλη-
σίαν ἐτάρασσον.

752.

Γ'. Ως Γρατιανοῦ νόμῳ οἱ ἢξ Αρείου ἡλαύνον-
το, καὶ οἱ τῆς ὁμοσυνοῦ πίστεως ταῖς ἐκ-
κλησίαις εἰσήγοντο· καὶ ὅσα διὰ Πρωτίνον
τε καὶ Μελετίου ἐν Αντιοχείᾳ συνέσθησαν.

753.

Δ'. Περὶ τῆς Ἀπολλιναρίου ἀπάτης· καὶ περὶ τοῦ ἄγιου Φλαβιανοῦ καὶ Μελετίου ὅσα τῷ
Θρόνῳ τῆς Αντιοχείας ἐγένετο· καὶ περὶ¹
Σάπωρος τοῦ στρατηγοῦ, καὶ Εὐλαλίου
τοῦ ἐπισκόπου Αμαξείας.

756.

Ε'. Ἐπὶ περὶ Μελετίου καὶ Διοδώρου τοῦ Ταρ-
σοῦ· καὶ Ακακίου τοῦ Βερρόποιας, καὶ ἐτέ-
ρων· καὶ περὶ τοῦ ἄγιου Εὔσεβίου ἐπι-
σκόπου Σαμοσάτων, ὡς τὸν μαρτυρικὸν ἀ-
θύλον διήνυσεν.

760.

Ϝ'. Ως ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Γρατιανὸς, ὁ
μὲν τὰ τῶν Ἀλχαμανῶν, ὁ δὲ τῶν παρι-
στρέων βαρβάρων καλῶς διαθέμενος, ἐν Θεο-
σαλονίκῃ γενόμενος, ὑστερὸν ὡς νοσήσας
Θεοδόσιος, ὑπὸ Ασγολίου βαπτίζεται· καὶ
ὅρον τῆς ἴδιας ἐξήνεγκε πίστεως, κελεύων
Τριάδα ἁμοιόσιον σέβειν ἀπαντας, καὶ τῷ
Θεῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ κατὰ τὴν πίστιν ἀ-
καλούθεεν.

764.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Ζ'. Περὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὡς
ἐν Κωνσταντινουπόλει σμικρῷ οἰκίσκῳ τὰς
συνάξεις ποιούμενος, τῆς ὁμοσπόνδιας πορ-
στατο πίστεως· καὶ διηγησις περὶ τοῦ οὐκοῦ
τῆς ἀγίας Ἀναστασίας.

765.

Η'. Περὶ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν, ὡς ἐ-
ξηλάθησαν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰς ἴδιας
ἀπεγάρων πατρίδας· καὶ ὡς Γρηγόριος τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας ἐκράτει· καὶ περὶ τῆς
Εὐνομίου διεινότητος.

768.

Θ'. Περὶ τῆς πρὸς Θεοδόσιον παρόποιας τοῦ
ἀγίου Αμφιλοχίου τοῦ ἐπισκόπου Ικονίου.

772.

Ι'. Περὶ τῆς ἀγίας δευτέρης οἰκουμενικῆς συ-
νόδου· ὃ δὴ σπουδῇ Θεοδοσίου βασιλέως
καὶ Μελετίου τοῦ Αντιοχείας τῷ Θεολόγῳ
τὴν τῆς Κωνσταντίνου ἐπισκοπὴν ἐνεγί-
σσεν.

773.

ΙΑ'. Ως Γρηγόριος τινᾶς τῶν Αἴγυπτίων σκαν-
δαλιζομένους ἑρῶν διὰ τὴν μετάθεσιν δῆ-
θεν, παρητείτο τὸν θρόνον, τῆς ὁμονοίας
τῶν Ἐκκλησιῶν φροντίζων, καὶ ἐπὶ τὴν ἴδιαν
πατρί· α διεβαίνει· καὶ περὶ Μαξίμου τοῦ
Κυνικοῦ φιλοσόφου.

776.

ΙΒ'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς Νεκταρίου, διὰ Γρη-
γόριον διεδέξατο· καὶ ὡς ἔρτι βαπτισθεῖς.
ἐπὶ τὴν καθεδραν ἀνεῖταινεν.

777.

ΙΓ'. Περὶ ὧν ἡ ἀγία δευτέρα οἰκουμενικὴ ἔθε-
σισε σύνοδος, διελογίζει τὰς ἐπαρχίας, κυ-
ρώσασά τε τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, καὶ τὶ
Πινεύμα τὸ ἄγιον Θεολόγου σαστα, κανόνας ἐξ-
θετο.

781.

ΙΔ'. Περὶ Κυριακοῦ τοῦ Αἰγαίου ἐπισκόπου καὶ²
Μαρτυρίου τοῦ Κιλικοῦ· καὶ περὶ τῆς ἀνα-
κομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἄγιου Παύλου,
τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μελετίου τοῦ
Αντιοχείας· καὶ ὡς Μελέτιον Φλαβιανὸν;
διεδέχετο· καὶ σκάνδαλον πάλιν ἀνεκινοῦ-
το διὰ τὸν θρόνον τῆς Αντιοχείας.

784.

ΙΕ'. Ως Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς δευτέραν πάλιν
ἐποίει συναγωγὴν, συμρωνῆσαι τὰς Ἐκκλη-
σίας βουλόμενος· καὶ ὅσα Σισίνιος ὁ Νικαι-
ανίας συνεβούλευε· καὶ διὰ μὴ διυκτηθεῖς τοῦτο
δρᾶσαι, ὑπερόριον φυγὴν τῶν αἰρετικῶν κα-
τεδίκαζεν.

786.

ΙΖ'. Επιστολὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγ-
δου πρὸς τὸν δυτικὸν ἐπισκόπους γρα-
φεῖσα.

792.

